

Kraków, Warszawa, dnia 29 stycznia 2021r.

OIGD 8/2021

Pan Michał Kurtyka

Minister Klimatu i Środowiska

ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa

przekazano drogą elektroniczną na adres:

agnieszka.rynkowska@klimat.gov.pl

departament.prawny@klimat.gov.pl

Dotyczy: Projektu ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (UD 136)

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z pismem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 grudnia 2020 r. opublikowanym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, zapraszającym do konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (nr z wykazu UD 136 – dalej jako „Projekt”), w imieniu Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Drogownictwa i Polskiego Stowarzyszenia Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych dalej jako Organizacje, niniejszym przedstawiamy najistotniejsze uwagi do wybranych rozwiązań zaproponowanych w Projekcie, w szczególności w zakresie dotyczącym projektowanych zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach („u.o.”).

A. Uwaga ogólna do Projektu

1. Proponowane zmiany w przepisach u.o. (art. 5 Projektu) oraz związane z nimi zmiany w Kodeksie Karnym (art. 3 Projektu) z jednej strony zmierzają do drastycznego zaostrzenia sankcji za naruszenia dotyczące gospodarowania odpadami (np. stworzenie nowych rodzajów przestępstw i podwyższenie maksymalnej wysokości administracyjnych kar pieniężnych), a z drugiej strony - do oderwania możliwości ponoszenia odpowiedzialności za poszczególne naruszenia od elementu winy (np. zamiana niektórych wykroczeń na kary administracyjne).
2. Jednocześnie, z wyjątkiem proponowanej w Projekcie zmiany metody wyliczania wysokości kary administracyjnej z art. 194 ust. 4 i 4a u.o., projektowane rozwiązania - podobnie jak większość zmian legislacyjnych wprowadzonych do u.o. w ostatnich 3 latach - nie uwzględniają specyfiki działalności budowlanej (w szczególności dotyczącej realizacji obiektów liniowych), gdzie wytwarzanie odpadów zwykle nie następuje w jednym konkretnym punkcie geograficznym (tylko na placu budowy oraz jego zapleczu), a jednocześnie znaczna część materiałów wtórnych może zostać użytecznie zagospodarowana w gospodarce bez powodowania jakiegokolwiek ryzyka dla ludzi i środowiska.

3. Zatem tego typu propozycje legislacyjne dotyczące przepisów u.o., jak przedstawione w Projekcie, tj.:

- obliczone głównie na przestraszenie przedsiębiorców, a przy okazji zaspokojenie interesu fiskalnego państwa,
- a jednocześnie nieprzewidujące żadnych mechanizmów ułatwiających i zachęcających przedsiębiorców do wykorzystania potencjału tkwiącego w odpadach budowlanych i rozbiórkowych¹,
- wprowadza mechanizmy penalizujące na tak szeroką skalę, że prowadzenie tego typu działalności w zakresie przetwarzania odpadów czyni prowadzenie nawet działalności budowlanej skrajnie ryzykowną, z uwagi nie tylko na zwiększone sankcje administracyjne, ale także z uwagi na zwiększony, przewidziany w projekcie ustawy zakres penalizacji oraz konieczność ponoszenia nieproporcjonalnych wydatków na monitoring, który w projektowanej nowelizacji zostaje w okresie COVID-19 w całości przerzucony na podmioty branży budowlanej,

należy ocenić krytycznie.

4. Z informacji otrzymywanych przez Organizację od przedstawicieli branży budowlanej wynika jednoznacznie, że powyższe podejście, zamiast prowadzić do zamierzonej poprawy stanu ochrony środowiska, może przynieść skutek wręcz odwrotny. Mianowicie doprowadzi do marnotrawienia wielu obiektywnie użytecznych materiałów i przekazywania ich przez wykonawców w coraz większych ilościach jako odpadów na składowiska w obawie przed sankcjami groźącymi za niedopełnienie któregoś z kolejnych, bardzo szczegółowych i oderwanych od rzeczywistości wymagań związanych z wykorzystaniem takich materiałów. Co godne podkreślenia, okres na przetworzenie odpadów (12 miesięcy), wobec braku faktycznej wydolności systemu przetwarzania powoduje widmo sankcji karnych i administracyjnych nawet w stosunku do podmiotów, które zgodnie z wymogami ustawowymi będą chciały dokonać przetworzenia odpadów, ale nie zdołają tego wykonać w ustawowym terminie, bowiem tzw. „moce przerobowe” nie są w stanie zaspokoić popytu na tego typu usługi.

5. **Mając na uwadze powyższe i licząc na zrozumienie oraz wsparcie ze strony Ministerstwa w zakresie dążeń Organizacji do zapewnienia stabilnego, zrównoważonego rozwoju gospodarczego i budowania gospodarki o obiegu zamkniętym:**

a) **uprzejmie prosimy o rozważenie całkowitego odstąpienia od zaproponowanego w Projekcie zaost్రzenia sankcji i wymogów dotyczących gospodarowania odpadami - w zakresie w jakim takie obostrzenia nie wynikają z konieczności dostosowania prawa krajowego do regulacji unijnych;**

zaś na wypadek, gdyby Minister uznał, że takie całkowite odstąpienie nie jest możliwe:

b) **prosimy przynajmniej o uwzględnienie kilku poprawek wskazanych w pkt B. niniejszego pisma, które mają na celu głównie doprecyzowanie i usprawnienie szczegółowych rozwiązań zaproponowanych w Projekcie.**

A niezależnie od powyższego:

---

¹ Np. brak wydania rozporządzenia z art. 45 ust. 3 u.o. zwalniających określone metody przetwarzania wybranych odpadów z obowiązku uzyskania zezwolenia czy brak przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 14 ust. 1a określających szczegółowe warunki utraty statusu odpadów.

- c) w punkcie C niniejszego pisma wskazujemy na potrzebę niezwłocznego wydania przepisów wykonawczych „urealnających” stosowanie wymogów przewidzianych w ustawie o odpadach przez wykonawców robót budowlanych. Brak jest jakiegokolwiek wzmianki w zakresie problemów zgłaszanych dotychczas przez przedstawicieli branży budowlanej w projekcie przedstawionym do konsultacji.

6. Ponadto zaproponowane w art. 10 projektu ustawy - 14 dniowe *vacatio legis* powoduje, że podmioty branży budowlanej nawet nie są w stanie oszacować skali potencjalnych ryzyk (karnych i administracyjnych) dla wprowadzenia proponowanej regulacji do porządku prawnego oraz dla prowadzenia działalności gospodarczej.

B. Uwagi szczegółowe do poszczególnych rozwiązań

1. **Wyjaśnienie zakresu obowiązku zapewnienia monitoringu miejsc magazynowania odpadów** (Art. 5 pkt 1) Projektu w zakresie dotyczącym art. 25 ust. 6a u.o.)

W Projekcie proponuje się zmianę polegającą na wskazaniu, że zwolnienie z obowiązku prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania odpadów dotyczy tylko wstępnego magazynowania odpadów prowadzonego przez „pierwotnego wytwórcę odpadów” (a nie jak dotychczas „wytwórcę odpadów”).

Pomimo że zgodnie z uzasadnieniem do Projektu, celem przyświecającym powyższej zmianie miało być jedynie doprecyzowanie obecnego przepisu, wprowadzenie powyższej zmiany w praktyce może nieść za sobą istotne i nieproporcjonalne ograniczenia w zakresie sposobu prowadzenia działalności gospodarczej przez wykonawców robót budowlanych.

Projektowany przepis może bowiem zostać zinterpretowany przez organy administracji w taki sposób, że w przypadku, gdy wykonawca robót budowlanych w celu ponownego wykorzystania danego materiału z budowy lub rozbiórki przeprowadza obróbkę danego materiału w jednym lub kilku miejscach na terenie danej budowy (tj. w miejscu wytworzenia), to już sam fakt przeprowadzenia takiej obróbki spowoduje, że wykonawca przestanie być uważany za pierwotnego wytwórcę odpadu, a **w konsekwencji wszystkie miejsca w których zgromadzony zostanie przetworzony materiał będą musiały zostać objęte monitoringiem.**

Przyjęcie powyższej argumentacji (w ocenie Organizacji błędnej, ale jednocześnie niewykluczonej w świetle projektowanego brzmienia przepisu) zmuszałoby przedsiębiorców budowlanych do podejmowania ogromnego wysiłku logistycznego (i finansowego) pomimo braku istnienia ku temu racjonalnych przesłanek środowiskowych. Odpady budowlane, takie jak tłuczeń czy gruz są bowiem odpadami niepalnymi i niepowodującymi innych realnych zagrożeń dla środowiska.

Dlatego, uprzejmie prosimy o odstąpienie od zmiany przepisu art. 25 ust. 6a u.o. albo o doprecyzowanie powyższego przepisu w taki, aby jasno wynikało z niego, że obowiązek zapewnienia monitoringu miejsc magazynowania odpadów nie dotyczy magazynowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych innych niż niebezpieczne.

Ponadto w projektowanym art. 25 ust. 4a u.o. nie przewiduje żadnego wyjątku w zakresie dopuszczalnej masy odpadów, które mogą być magazynowane, w przypadku odkrycia składowiska w trakcie prowadzenia robót budowlanych np.: w czasie prowadzenia wykopów czy odkrycia podziemnego składowiska odpadów. Projektowane rozwiązanie nie przewiduje wyjątków, które mogą być całkowicie niezależne od podmiotu, który stanie się posiadaczem odpadów.

2. **Doprecyzowanie znamion naruszenia polegającego na zleceniu wykonywania obowiązku gospodarowania odpadami nieuprawnionym podmiotom** (art. 5 pkt 10 Projektu w zakresie dotyczącym nowego art. 194 ust. 1 pkt 3a u.o.)

Wskazany wyżej przepis należy uzupełnić o doprecyzowanie, że podstawą nałożenia kary, o której mowa w projektowanym art. 194 ust. 1 pkt 3a) u.o., nie może być sytuacja, w której wytwórca odpadu przekazuje odpad osobie fizycznej do wykorzystania na potrzeby własne (zgodnie z art. 27 ust. 9 u.o.), a następnie osoba fizyczna wykorzystuje ten odpad niezgodnie z zawartą umową (np. częściowo przeznaczając odpad na potrzeby prowadzonej działalności lub do celu niewskazanego wprost w przepisach wykonawczych).

Tego typu sytuacje nie zwalniają oczywiście wytwórcy z ewentualnej (solidarnej) odpowiedzialności za usunięcie odpadów z miejsca ich nieprawidłowego wykorzystania przez osobę fizyczną, natomiast nie mogą stanowić podstawy do karania wytwórcy za niezależne działania podmiotu trzeciego, na które nie ma on bezpośredniego wpływu (wytwórca może co najwyżej przewidzieć określone kary umowne za działania osoby fizycznej niezgodne z umową).

Powyższa konkluzja zdaje się wynikać już z obecnego brzmienia Projektu, który wskazuje, że kara ma dotyczyć wyłącznie „**zlecenia wykonywania obowiązku**” (a nie dalszego, faktycznego sposobu wykonywania tego obowiązku przez osobę trzecią), jeżeli takie zlecenie jest udzielane „**podmiotom, które nie uzyskały wymaganych decyzji lub wymaganego wpisu do rejestru, wbrew przepisom art. 27 ust. 2**”. Tymczasem w przypadku, o którym mowa powyżej, samo zlecenie jest udzielane prawidłowo, tj. podmiotowi, który zgodnie z art. 27 ust. 2 w zw. z art. 50 ust. 1 pkt 5) lit. a) i art. 45 ust. 1 pkt 2) u.o. nie musi posiadać żadnych wpisów ani zezwoleń, aby przyjąć odpad od wytwórcy.

Niemniej, wyraźne doprecyzowanie powyższej kwestii w Projekcie pozwoli w przyszłości uniknąć licznych sporów interpretacyjnych.

3. **Odstąpienie od propozycji nakładania administracyjnych kar pieniężnych za nieprowadzenie ewidencji odpadów albo prowadzenie tej ewidencji w sposób nieterminowy lub niezgodny ze stanem rzeczywistym albo doprecyzowanie przepisów dotyczących ewidencjonowania** (art. 5 pkt 10 Projektu w zakresie dotyczącym nowego art. 194 ust. 1 pkt 5b u.o.)

Ocena czy w danym przypadku wystąpiły nieprawidłowości w zakresie prowadzenia ewidencji odpadów w praktyce budzi wiele wątpliwości.

Jednym z przykładów może być określenie „terminowości” prowadzenia ewidencji odpadów. Zgodnie z art. 66 ust. 1 u.o. „*posiadacz odpadów jest obowiązany do prowadzenia na bieżąco ich ilościowej i jakościowej ewidencji zgodnie z katalogiem odpadów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3, zwanej dalej "ewidencją odpadów".*” Termin „*na bieżąco*” nie jest konkretny i nie jest ustawowo określony, a zatem może być przedmiotem niejasności i pewnej rozbieżności w ocenie. Taka sytuacja może wystąpić w szczególności w odniesieniu do kontraktów budowlanych, w przypadku których w czasie rzeczywistym wystawiane są tysiące KPO. W takich przypadkach dodatkowe, bieżące uzupełnianie KEO może stwarzać (i stwarza) ogromne problemy praktyczne.

Ministerstwo w dotychczasowych stanowiskach odnosiło się do powyższego zagadnienia w następujący sposób: „*Zgodnie z art. 66 ust. 1 ustawy o odpadach, posiadacz odpadów jest obowiązany do prowadzenia na bieżąco ich ilościowej i jakościowej ewidencji zgodnie z katalogiem odpadów. Ustawa nie określa konkretnego czasu, w jakim ma nastąpić*

dokonanie wpisu na danej karcie ewidencji w systemie BDO. Natomiast wpisy powinny być dokonywane na bieżąco w możliwie najkrótszym terminie – bez zbędnej zwłoki.”

Powyższe podejście, które w praktyce uzależnia wymierzenie ewentualnej sankcji od uznaniowej oceny dokonywanej przez konkretny organ kontroli, nie budziło większych kontrowersji, w sytuacji gdy swoboda organu sprowadzała się do nałożenia kary grzywny za wykroczenie. Natomiast, pozostawienie organom ochrony środowiska dotychczasowego, szerokiego zakresu dowolności w odniesieniu do nakładania kar administracyjnych o wysokości sięgającej nawet 5 000 000 złotych (zgodnie z art. 5 pkt 10) lit. b) Projektu stanowi pole do nadużyć i budzi gorący sprzeciw wszystkich przedsiębiorców zrzeszonych w ramach Organizacji.

Podobnie niesprawiedliwa wydaje się proponowana możliwość wymierzania administracyjnej kary pieniężnej za prowadzenie ewidencji „niezgodnie ze stanem rzeczywistym” (tj. w praktyce często za błędy rachunkowe lub omyłki pisarskie).

Zatem, biorąc pod uwagę, że:

- skala szkodliwości naruszeń polegających na nieterminowym uzupełnieniu KEO (obok już wcześniej wystawionej KPO) lub popełnienia błędu przy wprowadzaniu danych do systemu BDO, jest znikoma,
- przesłanki wymierzenia kary mają charakter ocenny i nieprecyzyjny, co pozostawia duży zakres dowolności po stronie organu;

proponowane zwiększenie surowości i rodzaju sankcji należy uznać za działanie nieuzasadnione, a w szczególności nieproporcjonalne. W konsekwencji Organizacje proszą odstąpienie od proponowanej zmiany. Podyktowane jest to tym, że Projekt nie przewiduje żadnych nowych mechanizmów usprawniających proces odzysku/przetwarzania odpadów, wprowadzając jedynie mechanizm karania oparty o władztwo administracyjne organu (czyli *ad casu* dowolność organu w nakładaniu kar).

Ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia powyższej uwagi, prosimy przynajmniej o:

- (i) doprecyzowanie znamion naruszenia, za które może być wymierzona kara z nowego art. 194 ust. 1 pkt 5b) u.o., poprzez wyznaczenie terminu na uzupełnienie dokumentów ewidencji odpadów innych niż KPO (np. do 25 dnia miesiąca po zakończeniu kwartału, w którym miało miejsce ewidencjonowane zdarzenie),
- (ii) stworzenie procedury, w ramach której na wezwanie organu możliwe byłoby skorygowanie ewentualnej omyłki jeszcze przed wszczęciem postępowania w sprawie wymierzeniem kary. Projekt nie zawiera żadnej propozycji, która umożliwiłaby podmiotowi w ustawowym terminie przedłożyć brakujące dokumenty lub wyjaśnienia, które powodowałyby brak możliwości nałożenia kary administracyjnej.

4. Odstąpienie od skrócenia okresu po którym następuje wygaśnięcie decyzji w zakresie gospodarowania odpadami (art. 5 pkt 6 Projektu dotyczący art. 48 pkt 4 i pkt 5 u.o.)

Proponowane w Projekcie skrócenie okresu, po którym – w sytuacji braku faktycznego rozpoczęcia działalności - następuje wygaśnięcie zezwoleń w zakresie gospodarowania odpadami z 2 lat do 1 roku, spowoduje, że w przypadku kontraktów budowlanych, które realizowane są w formule „projektuj i buduj” zezwolenie może wygasnąć jeszcze przed faktycznym przystąpieniem do robót budowlanych z uwagi na przedłużanie się prac projektowych (np. wskutek konieczności uwzględnienia zmian przepisów lub uwag zamawiającego).

Tym samym skrócenie powyższego okresu może w praktyce oznaczać karę, dla tych wykonawców, którzy starannie zaplanują proces budowlany i rozpoczną ubieganie się o zezwolenie na zbieranie lub przetwarzanie odpadów z dużym wyprzedzeniem uwzględniającym czas na wyjaśnienie różnych wątpliwości lub przeprowadzenie postępowań odwoławczych. Projekt w tym aspekcie tworzy jedynie kolejną barierę administracyjną w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Dlatego uprzejmie prosimy o odstąpienie od projektowanej zmiany lub przynajmniej o stworzenie wyraźnego wyłączenia dla zezwoleń dotyczących odpadów budowlanych i rozbiórkowych.

5. Doprecyzowanie przepisów przejściowych dotyczących nakładania kar administracyjnych (art. 9 Projektu)

Przepisy przejściowe warto uzupełnić o zastrzeżenie, że:

- (i) zaniechanie stosowania wzorów do wyliczenia kary z art. 194 ust. 4 u.o. (w dotychczasowym brzmieniu) w oparciu o załącznik nr 6 ma zastosowanie także do już toczących się postępowań, w tym postępowań odwoławczych;
- (ii) wymierzanie kary według nowych zasad nie oznacza braku możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzania kary;

W oparciu o ogólne zasady wykładni przepisów prawa, powyższe konkluzje dałoby się wyinterpretować już w oparciu o obecne brzmienie Projektu, jako że nakaz stosowania przepisów dotychczasowych ograniczono w art. 9 Projektu wyłącznie do przepisów dotyczących tzw. „widełek” kary. Niemniej, aby zapobiec rozbieżnej praktyce stosowania znowelizowanych przepisów przez poszczególne organy administracji, zasadne wydaje się rozbudowanie przepisu przejściowego.

6. Wydłużenie dopuszczalnego czasu magazynowania odpadów niebezpiecznych (art. 25 ust. 4 u.o.)

Aktualnie wskazany w ustawie maksymalny (łączy) okres magazynowania odpadów niebezpiecznych przez wszystkich posiadaczy wynosi 1 rok. Praktyka pokazuje jednak, że dotrzymanie powyższego terminu w odniesieniu do części odpadów niebezpiecznych pochodzących z budowy i rozbiórki (w tym takich, które po przetworzeniu mogłyby stanowić wartościowy materiał do ponownego wykorzystania), stanowi duży problem. Na przykładzie drewnianych podkładów kolejowych można wskazać, że z uwagi na ograniczone możliwości (przepustowość) instalacji przetwarzania na rynku krajowym oraz czasochłonne procedury związane z międzynarodowym przemieszczeniem takich odpadów do miejsc przetwarzania poza granicami kraju, posiadacze odpadów niejednokrotnie – w sposób niezawiniony (tj. ze względów obiektywnych) – popadają w naruszenie przepisów u.o.

Mając na uwadze powyższe, konieczna jest zmiana art. 25 ust. 4 u.o. poprzez wydłużenie maksymalnego, łącznego okresu magazynowania odpadów niebezpiecznych pochodzących z budowy i rozbiórki przynajmniej do 24 miesięcy. Jest to o tyle uzasadnione także z uwagi na przedstawiane przez Rząd projekty inwestycji w nadchodzących latach, w których kontrakty infrastrukturalne (drogowe, kolejowe) mają zostać wzbogacone o projekty związane z Centralnym Portem Komunikacyjnym, a tym samym problem ulegnie nasileniu w najbliższych latach.

7. Ograniczenie katalogu deliktów administracyjnych, których popełnienie może skutkować koniecznością odmowy wydania kolejnych zezwoleń (art. 46 ust. 1e u.o.)

Zgodnie z art. 46 ust. 1e u.o., organ właściwy do wydania zezwolenia ma obowiązek odmówić jego wydania m.in. w przypadku gdy na danego przedsiębiorcę (a także: jego współnika, członka zarządu, członka rady nadzorczej lub prokurenta albo na innego przedsiębiorcę, w którego organach działają powyższe osoby) zostały nałożone w ostatnich 10 latach co najmniej 3 administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 194 u.o. w łącznej wysokości przekraczającej kwotę 150 000 zł.

W świetle proponowanego wyżej rozszerzenia katalogu naruszeń za które zgodnie z art. 194 u.o. mogą być nałożone kary (m.in. o pomyłki i spóźnienia związane z uzupełnianiem KEO), utrzymanie art. 46 ust. 1 e u.o. w obecnym brzmieniu spowoduje, że do spełnienia opisanej wyżej przesłanki uniemożliwiającej uzyskanie nowego zezwolenia będzie dochodziło nader często.

Dlatego, aby:

- nie doprowadzić do kuriozalnej sytuacji, w której odpady posiadające pewną wartość gospodarczą będą masowo przekazywane na składowiska lub porzucane w nieprzeznaczonych do tego miejscach tylko z uwagi na brak możliwości uzyskania przez posiadacza odpadów lub podmioty z nim powiązane zezwoleń na przetwarzanie tych odpadów;
- zachować proporcjonalność sankcji do popełnionego naruszenia;

prosimy o przeformułowanie art. 46 ust. 1e u.o. w taki sposób, aby sankcja odmowy wydania zezwolenia była związana wyłącznie z trzykrotnym nałożeniem kary za najcięższe naruszenia (tj. delikty opisane w art. 194 ust. 4 u.o.), a nie za jakiegokolwiek naruszenia określone w art. 194 u.o. Brak takiego rozwiązania może w krótkim czasie spowodować powstanie luki na rynku (podmioty dotychczas posiadające zezwolenie je utracą), zaś brak będzie nowych podmiotów, które będą w stanie zaabsorbować popyt występujący na rynku.

C. Postulaty dotyczące najpilniejszych zmian legislacyjnych

1. Wydanie rozporządzenia z art. 45 ust. 3 u.o. zwalniającego określone formy gospodarowania odpadami z obowiązku uzyskania zezwolenia na przetwarzanie

Przepisy art. 45 ust. 1 pkt 8 oraz art. 45 ust. 3 u.o., przewidujące możliwość zwolnienia posiadacza odpadów z obowiązku uzyskania zezwolenia na przetwarzanie określonych rodzajów odpadów, od ponad 9 lat pozostają martwe, bowiem kolejni ministrowie właściwi do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw klimatu przez cały ten okres nie wydali niezbędnych przepisów wykonawczych.

Tymczasem kolejne nowelizacje przepisów u.o. dotyczące uzyskiwania zezwoleń na zbieranie lub przetwarzanie odpadów zmierzają do tworzenia coraz bardziej rygorystycznych wymagań, które zupełnie nie przystają do realiów prowadzenia działalności budowlanej (zwłaszcza w odniesieniu do obiektów liniowych), tj. przykładowo: wymóg posiadania przez wykonawcę robót tytułu prawnego do nieruchomości w formie aktu notarialnego czy obowiązek zapewnienia monitoringu miejsc magazynowania odpadów.

W tym kontekście potrzeba wydania rozporządzenia zwalniającego określone formy gospodarowania odpadami z obowiązku uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów staje się coraz bardziej paląca.

2. Zmiana rozporządzenia w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku

Z informacji otrzymywanych przez Organizacje wynika, że oczekiwanym przez branżę budowlaną działaniem jest rozszerzenie dopuszczalnych metod przetwarzania odpadów budowlanych (z grupy 17) przez osoby fizyczne i jednostki nieprowadzące działalności gospodarczej.

W szczególności chodzi o dopuszczenie możliwości niwelacji terenu (zarówno przeprowadzaną w ramach prac przygotowawczych do inwestycji budowlanej, jak i samodzielnie, wyłącznie w celu wyrównania terenu) z wykorzystaniem określonych grup odpadów niestwarzających zagrożenia dla środowiska.

Powyższa ingerencja byłaby o tyle istotna, że:

- po pierwsze, poszerzałaby możliwości w zakresie użytecznego wykorzystania (odzyskiwania) odpadów budowlanych, tym samym ograniczając strumień odpadów kierowanych na składowisko;
- po drugie, ostatecznie rozwiąłaby wątpliwości czy w ramach „utwardzania powierzchni” (które już obecnie jest dozwolone bez zezwolenia) dopuszczalne jest wyrównywanie ubytków w gruncie.

Reasumując, Organizacje wskazują jednoznacznie, iż projektowane rozwiązanie stawia na równi odpady generowane przez budownictwo infrastrukturalne (liniowe i kubaturowe) z odpadami niebezpiecznymi oraz innymi odpadami, które nie mogą być w łatwy i ekonomicznie uzasadniony sposób przetworzone. Należy zwrócić uwagę, iż zasadniczą część odpadów z budownictwa infrastrukturalnego stanowią materiały staroużyteczne oraz humus (gleba). Brak możliwości prawnych w zakresie ich szybkiego przetworzenia i / lub ponownego zagospodarowania naraża Budżet Państwa na ogromne straty finansowe i koszty, które wielokrotnie przewyższają potencjalne wpływy z tytułu tak oczekiwanych kar za przekroczenie, niejednokrotnie oderwanych od rzeczywistości praktyki życia gospodarczego przepisów. Z żalem Organizacje podnoszą, iż pomimo zgłoszenia wielu merytorycznych uwag na etapie konsultacji zmiany Ustawy o odpadach, żadna propozycja nie została w przedmiotowym projekcie uwzględniona.

Z poważaniem

Barbara Dzieciuchowicz
Prezes Zarządu
Ogólnopolska Izba
Gospodarcza Drogownictwa

Andrzej Wyszyński
Prezes Zarządu
Polskie Stowarzyszenie
Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych

Podpisy sygnatariuszy zebrane elektronicznie